

que una de dugues: o són els symptoms deguts a hyperemia, o, per lo contrari, a anèmia cerebral. Amdugues pathogenies tenen llur cabuda dins de l'ús de l'acid thymic si l'admetem com a vaso-constrictor, puix ben sabut és avui dia que l'anèmia de la regió *a* porta sempre aparellada l'anomenada hyperemia colateral de la regió *b*; i és per això que, segons les circumstancies, pugua representar l'orgue cerebral un paper actiu o passiu en relació am la quantitat del liquid sanguini circulant per sos vasos en un moment donat.

Que l thymol és vaso-constrictor creiem haver-ho demostrat de manera que no deixi lloc al dubte ni tampoc a l'esperit més exigent. Que és antiseptic, qui pot negar-ho? Per ventura la quotidiana observació no ns ho ha confirmat d'una manera fehaciente? Emperò no és això tot: deixàrem dit al començar aquest capítol que l'acció microbocida l'exerceix per dos mecanismes diferents, com procurarem ara demostrar. En efecte: tot depèn de la quantitat major o menor de còs actiu que s'emplei solucio-nat, en les afeccions chirurgiques. Tant és aixís que les solucions un poc concentrades (al 2 per 100, verbigracia) obren per la propietat esterilisant que té *per se* l'acid thymic, tant més quant se l'obligui a actuar directament sobre la colonia de germens pathogens; al contrari, les disolucions debils esterilisen també, més no gracies a son poder quimic, sinó que més bé segueixen un camí indirecte, o siga obrant per via physiologica, disminuint el rec de la part, minvant els primers graus de l'inflamació o, millor dit, de l'irritació, i per tant modificant el terreny en sentit favorable a l'individu malalt, al pas que contrari a la vida i reproducció del micro-ser.

Aquesta explicació que acabem de donar de la doble acció antiseptica del thymol, que no passa d'esser una senzilla hypothesi, perquè no la deixem sentada com a dogma ni principi infalible, creiem logic poder fonamentar-la en els dos fets d'observació i experimentació següents: 1.er Els ensajos de laboratori am cultius bacteriologics posats en immediat contacte del thymol demostren sa acció química directa envers la colonia microbiana. 2.ⁿ En la pràctica apreciem tots els dies llurs efectes antiseptics (del thymol), usant-lo en solucions tant debils que, sèns esser capaces d'esterilisar un sol germen cultivat en la patata, agar-agar, gelatina, brou, etc., en cambi asseptisen una qualsevol regió infecta, fet que tant sols pot explicar-se admetent la modificació del medi bacterial, representat en el present cas per una regió anatomica més o menys extensa.

(Seguirà)